

Sygn. akt IX P 18/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Sędziowie/Ławnicy:	./.
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale : ./.

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2016 r. w Rybniku

sprawy z powództwa Z. B. (Z. B.)

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno Handlowemu (...) T. S.

o podwyższenie renty uzupełniającej

oddala powództwo

Sędzia

Sygn.akt IX P 18/15

UZASADNIENIE

Powód Z. B. pozwem z 3.06.2013r wniósł o wypłatę renty wyrównawczej od pozwanego (...) T. S. poczynając od 1.08.2001r podnosząc, że stan jego zdrowia pogorszył się co całkowicie utrudniło mu podjęcie pracy i pociągnęło zwiększenie kosztów związanych z leczeniem i utrzymaniem a zatem pogorszyły się jego widoki na przyszłość.

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 27.08.2014r sygn. akt IX P 10/14 oddalił powództwo.

W uzasadnieniu tego wyroku podniesiono, że zasądzono na rzecz powoda od pozwanego na mocy wyroku tut. Sądu z dnia 1.12.2004r sygn. akt IX P 37/04 jednorazowe odszkodowanie w wysokości 49.923,84 zł w miejsce renty wyrównawczej należnej powodowi na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 27.07.2001r sygn. akt IX P 291/00 za okres od 1.05.2004r do 30.04.2013r zaś od maja 2013r powód otrzymuje świadczenie zbiegowe w wysokości 2.477,83 zł brutto.

Na skutek apelacji powoda Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 20.02.2015r sygn. akt III APa 55/14 zmienił zaskarżony wyrok częściowo w ten sposób, iż odrzucił pozew w zakresie dotyczącym żądania rentowego za okres od

dnia 1 maja 2004r do 30 kwietnia 2013r i uchylił zaskarżony wyrok w pozostałej części i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu swojego wyroku wskazał, że ponowne wystąpienie o rentę za okres od 1.05.2004r do dnia 30.04.2013r za jaki dokonano kapitalizacji uprzednio zasądzonej na rzecz powoda renty wyrównawczej powodowało konieczność zmiany zaskarżonego wyroku.

Podniósł również, że roszczenie powoda w pozostałym zakresie nie zostało w ogóle zbadane i Sąd I instancji ograniczył się jedynie do lakonicznego wskazania w uzasadnieniu wyroku, iż po dacie nabycia emerytury przez powoda strata przez niego ponoszona ulegnie rekompensacie z uwagi na pobieranie świadczenia zbiegowego w wysokości 2.477,83 zł brutto.

Sąd Apelacyjny polecił przy ponownym rozpoznaniu sprawy przeprowadzenie postępowania dowodowego, w oparciu o które Sąd ustali, czy powód zachował prawo do renty uzupełniającej a jeżeli tak to w jakiej wysokości oraz w przypadku sporządzenia uzasadnienia wyroku Sąd I instancji da wyraz poczynionym ustaleniom oraz wskaże na dowody na których się oparł.

Pismem z dnia 23.07.2015r powód wobec treści orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20.02.2015r sprecyzował żądanie domagając się podwyższenia renty uzupełniającej do kwoty 865 zł miesięcznie poczynając od 1.05.2013r (k. 270 akt sprawy).

Na rozprawie w dniu 7.10.2015r Z. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz odszkodowania stanowiącego skapitalizowaną rentę uzupełniającą w wysokości 865 zł miesięcznie za okres od maja 2013r do 23 grudnia 2025r tj. ukończenia przez niego (...) i (...) (k.288a akt sprawy).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości (k.397 akt spr.).

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w pkt 3 wyroku z dnia 27.07.2001r sygn. akt IV P 291/00 zasądził od pozwanego na rzecz powoda rentę wyrównawczą bieżącą po 432,28 zł miesięcznie poczynając od 1.01.2001r płatną do 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności, którejkolwiek z rat (k. 4 akt sprawy IX P 37/04).

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 1.12.2004r sygn. akt IX P 37/04 zasądził od (...) T. S. na rzecz powoda kwotę 49.923,84 zł tytułem jednorazowego odszkodowania w miejsce zasądzonej przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 27.07.2004r sygn. akt IV P 291/00 renty wyrównawczej w wysokości 432,48 zł miesięcznie za okres od 1.05.2004r do 30.04.2013r (załączone akta sprawy).

Powód jest z zawodu stolarzem maszynowym i od 1968r do 1993r pracował w S. Zakładach (...). Już w trakcie tego zatrudnienia nastąpiło u niego pogorszenie słuchu. Następnie Z. B. przeprowadził się do W. i przez rok był bezrobotny. W grudniu 1994r podjął pracę u pozwanego najpierw jako pomocnik ślusarza a potem jako brygadzista zmianowy.

W dniu 19.07.1996r rozpoznano u niego chorobę zawodową w postaci uszkodzenia słuchu wywołanego hałasem (k. 295 akt sprawy).

Powód od 1.02.2000r z (...) Oddział w R. pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Decyzją z dnia 3.07.2013r (...) Oddział w R. przyznał Z. B. od dnia 20.05.2013r emeryturę (akta ZUSu). Od daty przyznania emerytury powód otrzymuje z (...) Oddział w R. świadczenia zbiegowe, które od V.2013r do II.2014r wynosiło 2.093,83 zł netto miesięcznie, od III.2014r do II.2015r – 2.125,90 zł netto miesięcznie, od III.2015r do nadal 2.165,97 zł netto miesięcznie (k. 284 akt spr.).

Ponadto komornik przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim od lipca 2013r przesyłał mu wyegzekwowane od pozwanego tytułem renty uzupełniającej kwoty wynoszące od 319,40 zł, 340 do 348,95 zł miesięcznie (k.278 akt spr.).

Pozwany T. S. prowadził działalność gospodarczą jako (...) T. S. a ponadto był udziałowcem i prezesem (...) Sp. z o. o. Działalność w (...) zlikwidował w 2005r a w 2006r doszło także do upadłości także (...) Sp. z o. o. Gdyby powód nie przeszedł na rentę z tytułu niezdolności do pracy z chwilą likwidacji firmy pozwany by go zwolnił z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Pozwany jest obecnie całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji. Utrzymuje się z renty, która łącznie z dodatkiem pielęgnacyjnym wynosi netto 1.450 zł.

Komornik zajął cały jego majątek, zlicytował jego dom i nadal prowadzi egzekucję gdyż pozwany posiada wysokie zadłużenie wobec Urzędu Skarbowego i wobec ZUS z tytułu podatków i składek (zezn. pozwanego k.397 akt spr.).

Z. B. od początku lat 90-tych cierpi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. W 1998r rozpoznano u niego cukrzycę typu II. Powód ma również nadciśnienie tętnicze, niestabilną chorobę wieńcową z niewydolnością krążenia NYHA II. W dniu 21.04.2011r został poddany zabiegowi kardiologicznemu, to jest pomostowaniu naczyń wieńcowych (dokumentacja lekarska k.200-201, 205, 213-216, 85-94 akt spr.).

W 2006r uznano powoda za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym w 2011r po operacji kardiologicznej w stopniu znacznym (k. 20-21 akt spr.).

W 2007r powód chciał podjąć pracę w ZUSie jako pracownik gospodarczy ale lekarz medycyny pracy uznał go za niezdolnego do podjęcia tej pracy (k. 232 i zeznania powoda). W 2008r znalazł ofertę pracy w Czechach w charakterze stolarza ale pracy tej nie podjął gdyż czuł się wówczas bardzo źle. Nasiliły się dolegliwości, na które cierpiał, wzmogły się bóle kręgosłupa i zmniejszyła się także jego ruchomość.

Powód uznał wówczas, że nie jest w stanie ze względu na stan zdrowia podjąć jakiejkolwiek pracy (zezn. powoda k. 287-288 akt spr.). Powód w związku z chorobą zawodową jest nadal częściowo niezdolny do pracy (akta ZUSu).

W oparciu o opinię biegłej do spraw wysokości emerytury i kapitału początkowego Sąd ustalił, że aktualnie pobierana przez powoda emerytura w zbiegu z rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz zasądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim renta uzupełniająca w kwocie 432,48 zł jest wyższa o 741,08 zł niż hipotetyczna emerytura jaką by nabył w 20.05.2013r gdyby nie niezdolność do pracy spowodowana chorobą zawodową.

Zatem nawet bez kwoty renty uzupełniającej powód od maja 2013r pobierając emeryturę z połową renty otrzymuje kwotę wyższą niż emerytura, jaką by nabył gdy nie przeszedł na rentę z tytułu choroby zawodowej (opinia biegłej k. 315-362 i k. 363-368 akt spr.).

Sąd oparł swoje ustalenia na dokumentacji lekarskiej, dokumentacji ZUSu i zeznaniach stron oraz wyliczeniach dokonanych przez biegłą w złożonej w sprawie opinii.

Sąd częściowo nie dał wiary zeznaniom powoda w zakresie w jakim twierdził, że po ustaniu pracy w (...) T. S. znalazł by bardzo dobrze płatną pracę za granicą tj. w Czechach lub w Niemczech.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Zasada odpowiedzialności (...) T. S. za szkodę powoda powstałą wskutek uznania go za częściowo niezdolnego z powodu choroby zawodowej uszkodzenia słuchu została przesądzona w wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 27.07.2001r sygn. akt IV P 291/00.

Zgodnie z art. 444§2 kc odpowiednia renta należy się poszkodowanemu w razie utraty całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy zarobkowej lub zmniejszenia widoków na przyszłość.

Powód w żaden sposób nie wykazał żeby w okresie dochodzonego po sprecyzowaniu roszczenia czyli od V.2013r w związku z ubytkiem słuchu z powodu choroby zawodowej miał zwiększone potrzeby. Ubytek słuchu nie pociąga za sobą zwiększonych wydatków z powodu konieczności stosowania specjalnej diety a powód nie udokumentował też żadnych wydatków poniesionych na zakup aparatu słuchowego.

Zważywszy na wiek powoda, nabycie uprawnień do emerytury nie ma podstaw by przyjąć, że zmniejszyły się jego widoki powodzenia na przyszłość.

Zatem rozważyć w niniejszej sprawie należało czy od maja 2013r powodowi należała się rekompensata za uszczerbek w dochodach jakie ma obecnie a hipotetycznymi dochodami jakie by osiągnął gdyby nie zapadł na chorobę zawodową.

Zauważyć przy tym należy, że zgodnie z art. 361§1 kc zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Zatem pozwany nie odpowiada za uszczerbek dochodów powoda spowodowany jego niezdolnością do pracy z powodu innych licznych schorzeń nie pozostających w związku z ubytkami słuchu.

Powód w swoich zeznaniach przyznał, że z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa już w 2008r nie był zdolny do pracy a z czasem stan jego zdrowia znacznie się pogorszył z powodu chorób układu krążenia.

W tej sytuacji zdaniem Sądu należało przyjąć, że Z. B. pracowałby co najwyżej do 2008r gdyby nie ubytek słuchu bo zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa wraz z niestabilną chorobą wieńcową uniemożliwiłyby mu kontynuowanie pracy zarobkowej w wykonywanym zawodzie stolarza czy ślusarza skoro już w 2007 lekarz medycyny pracy uznał go za niezdolnego do pracy w charakterze pracownika gospodarczego a w wykonywaniu takiej prostej pracy ubytek słuchu nie przeszkadza.

Ponieważ pracodawca zlikwidował działalność gospodarczą w 2006r straciłby powód u niego pracę.

Sąd przyjął, że powód gdyby nie ubytek słuchu znalazł by w Polsce nowe zatrudnienie gdzie osiągałby przeciętne wynagrodzenie. Niewiarygodne są twierdzenia powoda, że pracował by za granicą osiągając wysokie zarobki bo nie znał on ani języka czeskiego ani niemieckiego a takie były wymagania wynikające ze złożonych przez powoda ofert pracy. Z. B. nie posiada atrakcyjnego zawodu poszukiwanego przez zagranicznych pracodawców a ze względu na wiek, nadciśnienie tętnicze nie znalazłby zatrudnienia jako górnik pod ziemią.

Dlatego też w ocenie Sądu w oparciu o zebrane w sprawie dowody należało przyjąć, że powód do końca istnienia (...) pracowałby w tej firmie, potem osiągając przeciętne wynagrodzenie pracowałby do 2008r a następnie z powodu licznych poważnych schorzeń nie związanych z ubytkiem słuchu przeszedłby na rentę, którą by pobierał do czasu nabycia uprawnień emerytalnych.

Twierdzenia powoda, że wyliczona przez biegłą emerytura hipotetyczna jest za niska, są nie poparte żadnymi dowodami. Sam powód przyznał, że w S. Fabrykach (...), gdzie pracował bardzo długo, jego zarobki były bardzo niskie, potem przez rok był bezrobotny a i u pozwanego jego zarobki nie były bardzo wysokie a te okoliczności mają wpływ na wysokość hipotetycznej emerytury.

Zdaniem Sądu biegła więc prawidłowo wyliczyła hipotetyczną emeryturę, jaką Z. B. by nabył. Skoro za cały okres dochodzony tj. od maja 2013r jest ona niższa niż pobierana obecnie przez powoda emerytura wraz z połową renty to nie ponosi on żadnej szkody i prawa do renty uzupełniającej nie zachował.

Nie zachodzą więc przesłanki z art. 907§2 kc uzasadniające podwyższenie renty uzupełniającej.

Ponadto skoro powód od maja 2013r nie zachował prawa do renty uzupełniającej z powodu braku szkody to bezzasadne jest żądanie jej skapitalizowanie w myśl art. 447 kc w związku z art. 300 kp do osiągnięcia przez niego (...).

Z tych też względów Sąd powództwo jako niezasadne oddalił.

Sędzia: